

שמונה גופות במערבולת

הודיע קודם כל להורי הקורבנות על האסון, לפני שתפורסם הרשימה.

שום שלט אזהרה

בוקרו של יום שני השבוע, היה בוקר של שמחה לתלמידות הסמינר של אגודת ישראל בבאר-יעקב. אחת המורות חלתה, והלימודים של אותו יום התבטלו. במקומם הוחלט לערוך ל-42 הבנות טיול לתל-אביב. לנערות, שרובן הן בנות מושבי-עולים, ה' זכות לבקר בתל-אביב לעיתים נדירות, היה זה יום של חג. הן החלו את הטיול בשייט באגם בפארק הלאומי ברמת-גן, ערכו אחר-כך טיול ברחובות תל-אביב.

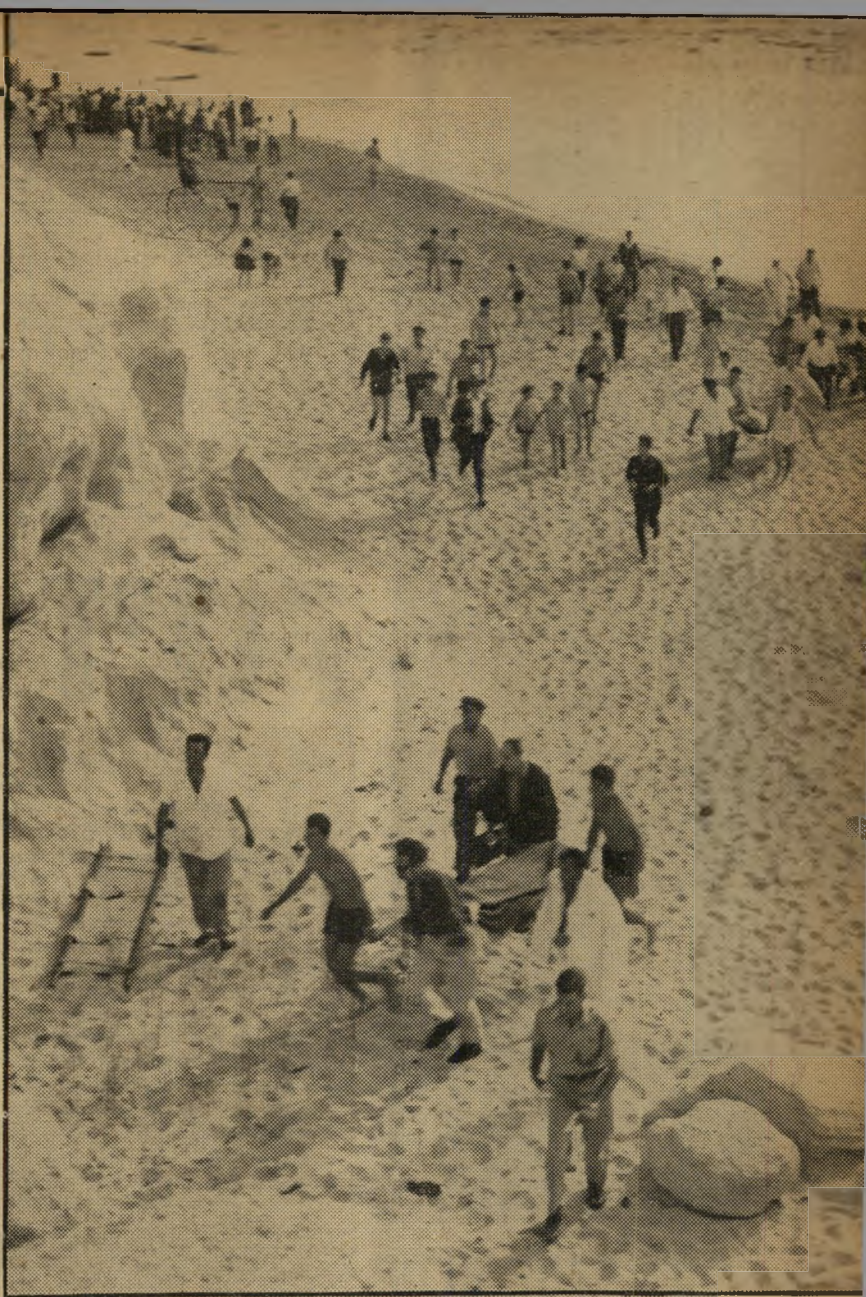
בשעות הצהריים, אחרי סיור בעיר, הח' ליטו שתי המדריכות, שבאו עם קבוצת הנערות, לתת להן להתרענן בים. רק לבני-דודת היו בגדיים, ומכיון שכולן הן חני' כות מוסד חרדי, בחרו לטבול באזור הרחוק מעין אדם, כדי לא לפגוע בצניעותן. כך הגיעו לאזור החוף השומם מול מלון שר-תל.

השעה היתה שתיים וחצי בצהריים. סיפ' רה אחת הניצולות, רחל עדני בת ה-15,

התישבו על כר הדשא שממול כשהם ממ' ררים בבכי.

הם לא היו יחידים שם. שעה קלה אחרי ששודרה בקול-ישראל הידיעה על האסון שאירע לתלמידות סמינר בית-יעקב שבי באר-יעקב, בחוף ימה של תל-אביב, החלו נוהרים למקום הורים וקרובי משפחה של התלמידות, כדי לברר מה עלה בגורל בני-תימן. אחדים מהם זעקו בקול, אחזו בכי נפות הרבנים שהגיעו למקום, הטיחו בפי-ניהם מילים חריפות. "זאת הרת שלכם! להתרחץ בים!" זעק תימני מזוקן. אחרים פשוט נשענו על הקיר ושחקו, כשבעיניהם דמעות. אחד ההורים שהגיע מגויבנה ש' בדרום, השתטח פרקדן על הדשא כבש את פניו בקרקע. צעיר עטור פיאות, שהגיע למקום במינית מיוחדת, חזר אליה בפנים צוהלות. כלתו היתה בין תלמידות הכיתה לה אירע האסון. פחדו חלף. היא נשארה בחיים.

הרשימה המליאה של שמונה הבנות, שמ' צאו את מיתן בים מול מלון שרתון, היתה מוכנה. אולם היא לא נמסרה לפרסום. מה' מטה המיוחד שהוקם בחרדי בית-החולים, עליו ניצח ח"כ אגודת ישראל שלמה לורנץ, הוזעקו רבני האגודה בכל חלקי הארץ ל-

על החוף

מראה כללי של מקום האסון. מצד שמאל של התמונה עדיין מצ' סופפים סקרנים מסביב לחוליות המצילים, בעוד שבחלקה הימני נראים אנשי המשטרה והעזרה-הראשונה, מובילים על-גבי אלונקות את גוויות הטבועות.

לראות אותה! אני מוכרח לראות אותה! אני צריך לראות אותה! הלב שלי אומר שזה לא בסדר! תנו לי רעל! אני רוצה למות!" אהרון טייב לבוש בגדי עבודה מלוכלכים, עמד בפתח בית-החולים איכילוב בתל-אביב, וניסה להתפרץ פנימה בכוח, כשהוא זועק זעקות אימים. אשתו, בחודש השמיני להר' יונה, מרטה את שערותיה ויללה. טבעת של שוטרים חסמה בפניו את הפתח. כפי' ניס, בחדר המתים, היתה מוטלת גופתה של בתו מול, בת ה-15, מבאר-יעקב. אלא שלהורים לא ניתן לגשת לגחיתה. השוטרים ניסו להרגיעם, הרחיקו אותם מהפתח. הם

נסינות נואשים

שעה ששוטרים מרחיקים את קהל הסקרנים, עוסי' קות חוליות המצילים על החוף בניסיונות להחזיר לחיים את הטבועות. כל קבוצה של מצילים ניסתה להחיות טבועה אחרת, אך ללא הצלחה.

מכה לפה

בעזרת מכשיר מיוחד, מנסה איש העזרה-הראשונה להשיב טבועה לחיים, באמצעות הנשמה מפה לפה, שעה שחברו עוזר לו בהפעלת לבושה בגדיים וחלוצה, מחמת הצניעות הנהוגה בחוגים הדתיים.